

Il nostro matrimonio

Settant'anni fa eravamo amici
Però guardando la sorte di tanti infelici
Con tanti poveri rimasti senza pane
Che cosa facciamo che non abbiano fame.

Può darsi che scoppi la revoluzione
Benchè non sia sempre la miglior soluzione
Discutendo in quel modo diventammo più saggi
Sentimmo la crescita dell'affetto i raggi!

Il miracolo accadde dopo cinque anni
Entrò il romanzo con i soliti tuoni
D'un colpo non ci sembrava più bello
Vivere come sorella e fratello!

Sposarci sembrave una bella soluzione
Legata però ad una grave condizione:
Dovremmo allevare dieci bambini,
(Vita famigliare per moltissimi anni!)

La vita diventò molto tumultuosa
Con tanti conflitti, però affettuosa!
Realizzammo cinque figli, la metà del contratto,
(Secondo i medici era troppo il patto!)

Da sessanta cinque anni viviamo in amor,
Però ogni tanto alternando con furor
Stagnante non è mai stata la nostra vita,
La sua dolcezza, l'abbiamo sentita.

Ora è vicina la fine del viaggio
I nostri spiriti ci danno coraggio.
In questi tempi viviamo un crescendo
Per il finale l'amor completando.

Notre mariage

Il y a soixante-dix ans nous étions des amis,
Discutant les problèmes politiques de la vie,
Il y avait trop de gens qui n'avait pas de pain,
"Y a-t-il une solution?", Nous n'étions pas certains!

Il se peut qu'il arrive une révolution,
(Nous pensions: ce n'est pas la meilleure solution!)
En même temps tous les deux, nous sentions notre croissance,
Ainsi notre amitié fut remplie de fragrance!

Après cinq ans de vie arriva le miracle
Et entra la romance qui semblait un débâcle.
Bienque nous fussions jeunes, nous n'avions pas grande peur
De ne plus vivre comme font un frère et une soeur.

La meilleure solution c'était de s'épouser
Avec une condition qu'on s'était proposée
Il faudrait élever entre nous dix enfants
(c'est à dire: vie d' famille proposée pour longtemps!)

Ce mariage puis devint une affaire tumultueuse,
Parsemant notre vie de journées bien heureuses
Nous quandmême réussimes d'élever cinq enfantsâ
((Dans le monde nous pensions qu'il y avait trop de gens!))

Soixante-cinq belles années étaient cernées d'amour,
Difficiles quelques fois, avec larmes à leur tour.
Ennuyeuse, notre vie ne put pas devenir,
L'amour pur assurait l'abondance du plaisir.

Maintenant qu'on s'approche de la fin du voyage,
De valeurs spirituels nous faisons un collage,
Nous voulons enrichir cette époque de la vie
D'un amour qui est pur, car nous sommes des amis.

For our sixty-fifth wedding anniversary

Seventy years ago we were just friends
And we discussed all political trends.

There were too many who starved and were poor,
What could be done? We were not very sure!

Maybe there should be a quick revolution?
Though rolling heads did not seem the solution!
In the meantime we both just kept on growing,
While with much love our good friendship was flowing!

Sixty-five years ago, wonder of wonders,
We grew romantic with emotional thunders!
We were too young, but we wanted each other
No longer living as sister and brother!

So we decided that we must get married,
But one condition this contract it carried:
We must have ten children or many more,
Family life was what lay in store!

Then this our marriage turned out so tumultuous,
Conflicts galore but still oh so voluptuous.
We raised five children, just half of the contract!
Doctors did stop us just half way our planned track!

We've enjoyed loving for sixty-five years
Some time elated but some times in tears
But not a dull moment we have lived through,
Through all vicissitudes we knew love true!

Now that we are nearing the end of our trip,
More into spiritual values we dip,
Make a crescendo of this part of life
Let the finale with much love be rife!

A mi házasságunk.

Már hetven éve mi vagyunk jó barátok
Ezt mondtuk egymásnak: "Jó dolgot nem látok!
Miért van annyi ki nem tud mit enni,
Nekik az bizony: vagy lenni vagy nem lenni!"

Forradalom lehet, hogy sokat tenne
Fejeket levágni? Nincs sok jó benne!
Mindközben mindenketten fejlődtünk együtt
Baráti érzelmünk lassacskán épült!

De öt év mulva történt egy nagy esemény:
Szerelmi hullából meggyulladt egy nagy fény.
Kicsikék voltunk még, de egymást szerettük
De nem mint testvérek, az volt a nehéz trükk!

Megházasodni volt itt a jó megoldás,
De volt egy feltétel (hogyan lehetett más?):
Tíz vagy több gyermeket fel kellett nevelni,
Tehát egy családot minden megkezdeni!

Házasságunk hamar vált kalandossá,
Sok volt a vita de napfény is sütött rá.
Meglett öt gyermekünk, fele a tervünknek,
Tíz gyermek nem volt jó a modern életnek!

Hatvanöt évig a szeretet körülvett
Boldogok voltunk, csak nemely nap könnyes lett
Nem volt egy unalmas pillanat ezalatt
Igazi szeretet táplálta lázunkat!

Most, hogy az útnak a vége már közelebb,
Szellemi értékre tötekünk, ami szebb;
E részét létünknek így tovább építjük,
"Csak tisztán szeretni" a végén elérjük